

Mutual Mèdica

Junta General extraordinària de l'any 1933

CONVOCATORIA

El Consell Administratiu de la Mutual Mèdica del Sindicat de Metges de Catalunya, en sessió del dia 19 d'abril de 1933, acordà, en virtut de les facultats que li concedeixen els articles 27 i 28 del Reglament vigent, convocar Junta General extraordinària pel propi dia 18 de juny, a les dotze hores del migdia, per a tractar de la següent

ORDRE DEL DIA

Proposició Comarcal Tarragona per reforma de Reglament.
Ordenació del Reglament.

Els membres de l'Assemblea de Delegats del Sindicat que no estiguin inscrits a la Mutual Mèdica no podran prendre part en aquesta Junta General.

Barcelona, 19 d'abril de 1933.

El President
JOSEP MESTRE I PUIG

El Secretari
FRANCESC X. QUERALTO I GUARDIA

Detall dels extrems que consten a l'ordre del dia de la Junta General extraordinària

I

Proposició de la Secció Comarcal de Tarragona

En bona doctrina mutualista, l'objectiu de la Secció d'Invalidesa no pot ésser altre que rescabalar al company emmalaltit, i fins a cert punt, de la minva que en raó de la malaltia pugui tenir en els seus ingressos professionals. Com sigui que aquesta minva és possible que sigui total; absoluta, o tan solament parcial o relativa, el Reglament ja fa distinció de les invalideses parcials o totals. En conseqüència, doncs, en l'aspecte estrictament econòmic, per a la Mutual d'invàlid total en serà tot aquell qui per raó d'estar malalt té estroncades absolut, temporalment o definitivament els seus ingressos professionals, i invàlid parcial aquell qui també en definitivament o temporalment els té només reduïts en la seva quantia.

Ara bé, és evident que tot aquell company que percep una quantitat petita o grossa, per un servei professional corresponent al temps durant el qual estigui donat de baixa de la Mutual, de cap de les maneres pot ho-

nestament merèixer el subsidi màxim en consonància als Grups en què estigui inscrit. Més clar, aquell company que, tot i estant enllitat a rel d'una tifoidea, per exemple, si durant més o menys temps del que la malaltia duri, cobra corresponent al mateix, un sou oficial o d'una companyia, posem per cas, tal i com cobrava quan prestava servei actiu, amb recte esperit i en bona ètica, no pot pas cobrar el total del subsidi que li correspongués sinó tan solament la quantitat que, afegida a la cobrada, manqui per a completar la màxima que li pertanyi segons els Grups que tingui subscrits.

No fent-ho així, caldrà confessar que hi haurà dues categories de socis, o sigui, aquells que no poden percebre altra cosa que el subsidi, i aquells altres que perceben aquest i altres *ingressos professionals per servei actiu*; per tant, que es lucren a espatlles de la col·lectivitat i servint-se precisament de la Mutual.

Havem subrallat, ingressos professionals per servei actiu, perquè al nostre criteri, cal necessàriament fer la distinció entre aquest (que possiblement, d'una manera directa o bé indirecta, pot resultar en perjudici d'altre company), i el que hom pot percebre en concepte de retir definitiu o jubilació, que mai serà possible que un altre en pugui ésser perjudicat. El primer d'ingrés és evident que qui el rep és per la seva condició d'ésser metge, mentre que el segon (la jubilació) és pel fet d'ha-